



ЕВРОПЕЙСКИ ПАРЛАМЕНТ

2009 - 2014

Документ за разглеждане в заседание

A7-0330/2013

15.10.2013

ДОКЛАД

относно годишния доклад на Съвета до Европейския парламент относно
общата външна политика и политика на сигурност
(2013/2081(INI))

Комисия по външни работи

Докладчик: Елмар Брок

СЪДЪРЖАНИЕ

	Страница
ПРЕДЛОЖЕНИЕ ЗА РЕЗОЛЮЦИЯ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ ПАРЛАМЕНТ.....	3
МНЕНИЕ НА МАЛЦИНСТВОТО.....	25
СТАНОВИЩЕ НА КОМИСИЯТА ПО БЮДЖЕТИ.....	26
РЕЗУЛТАТ ОТ ОКОНЧАТЕЛНОТО ГЛАСУВАНЕ В КОМИСИЯ.....	29

ПРЕДЛОЖЕНИЕ ЗА РЕЗОЛЮЦИЯ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ ПАРЛАМЕНТ

относно годишния доклад на Съвета до Европейския парламент относно общата външна политика и политика на сигурност (2013/2081(INI))

Европейският парламент,

- като взе предвид годишния доклад на Съвета до Европейския парламент относно общата външна политика и политика на сигурност (14605/1/2012),
- като взе предвид член 36 от Договора за Европейския съюз,
- като взе предвид Междуинституционалното споразумение (МИС) от 17 май 2006 г. между Европейския парламент, Съвета и Комисията за бюджетната дисциплина и доброто финансово управление¹ и по-специално част II, раздел Ж, параграф 43 от него,
- като взе предвид своите резолюции от 12 септември 2012 г.², 11 май 2011 г.³ и 10 март 2010 г.⁴ относно годишните доклади относно общата външна политика и политика на сигурност съответно за 2011, 2010 и 2009 г.,
- като взе предвид позицията, която прие на 8 юли 2010 г.,⁵ относно Европейската служба за външна дейност (ЕСВД) и своята препоръка от 26 април 2013 г. до върховния представител на Съюза по въпросите на външните работи и политиката на сигурност и заместник-председател на Европейската комисия, до Съвета и до Комисията относно прегледа за 2013 г. на организацията и функционирането на ЕСВД,
- като взе предвид декларацията на заместник-председателя на Комисията/върховен представител на Съюза по въпросите на външните работи и политиката на сигурност (ЗП/ВП) относно политическата отчетност⁶,
- като взе предвид изявлението, направено от върховния представител по време на пленарното заседание на Европейския парламент на 8 юли 2010 г., във връзка с основната организация на централното управление на ЕСВД⁷,
- като взе предвид съобщението на Комисията от 24 юли 2013 г., озаглавено „За по-конкурентоспособен и по-ефективен сектор на отбраната и сигурността“ (COM(2013)0542),

¹ ОВ С 139, 14.6.2006 г., стр. 1.

² Приети текстове, P7_TA (2012) 0334.

³ ОВ С 377 Е, 7.12.2012 г., стр. 35.

⁴ ОВ С 349 Е, 22.12.2010 г., стр. 51.

⁵ ОВ С 351 Е, 2.12.2011 г., стр. 454.

⁶ Пак там, стр. 470.

⁷ пак там, стр. 472.

- като взе предвид продължаващите преговори между Парламента и Съвета относно новите инструменти на Съюза за външно финансиране за многогодишната финансова рамка за 2014-2020 г.,
 - като взе предвид заключенията на междупарламентарната конференция за общата външна политика и политика на сигурност и общата политика за сигурност и отбрана, състояла се във Вилнюс от 4 до 6 септември 2013 г.,
 - като взе предвид член 48 и член 119, параграф 1 от своя правилник,
 - като взе предвид доклада на комисията по външни работи и становището на комисията по бюджети (A7-0330/2013),
- A. като има предвид, че контролът върху външната политика на ЕС, осъществяван от Европейския парламент и националните парламенти на съответното равнище, е от съществено значение, за да може европейската външна дейност да бъде разбрана и подкрепяна от гражданите на ЕС; като има предвид, че парламентарният контрол повишава легитимността на това действие;

Постоянно променящ се свят: балансиране на интереси и ценности в една нова външна политика на ЕС

1. счита, че първата четвърт на XXI век се характеризира с период на продължителна структурна промяна, която преобразява световния ред; подчертава, че това изисква новаторски подход за изграждане на нов многополюсен световен ред, който е приобщаващ и основан на принципите на правовата държава, и плуралистичен демократичен модел, както и универсални ценности, включително правата на човека; отбелязва, че предстои да бъдат преодолени много препятствия, не на последно място в съвместната работа с бързо развиващите се икономически сили при реформиране на многостранната система, възстановяване на баланса на крехкото регионално разпределение на силите и справяне с многобройните заплахи и предизвикателства, идващи от нации, недържавни участници, нестабилни държави и регионална нестабилност;
2. подчертава, че световната финансова криза и нарастващата самоувереност на новите бързо развиващи се икономики създават големи политически, икономически, социални, културни и екологични предизвикателства, включително вътрешни проблеми, за всички страни, и изразява мнението, че справянето с тези предизвикателства изисква колективни и единни действия на ЕС и създаването на съюзи, за да се насърчат и запазят мирът, сигурността, социалният напредък, просперитетът, културното многообразие, демокрацията, принципите на правовата държава и зачитането на правата на човека; подчертава, че всички политики и действия на ЕС следва да бъдат в съответствие с международното право и с Хартата на Обединените нации;
3. счита, че ЕС трябва по решителен и единен начин да защитава интересите на своите граждани по света, като винаги основава политиките си на насърчането на основните ценности, върху които е изграден Съюзът (демокрация, зачитане на

принципите на правовата държава и на правата на човека, социална справедливост и борба срещу бедността), и зачитането на другите държави;

4. подчертава, че е необходимо външната политика на ЕС да бъде гъвкава при реагирането на възникващи заплахи и предизвикателства в области като здравето, енергетиката, изменението на климата и достъпа до вода, всяка от които може да въздейства на политическите ни приоритети и на икономиките ни, както и на международното развитие;
5. подчертава, че ЕС трябва да установи нова и надеждна външна политика в отговор на актуалните предизвикателства по света; счита, че за да запази и насърчава своите ценности, облик и интереси, както и позицията си на глобалната сцена, ЕС трябва не само да бъде сплотен и последователен в своите външни действия, но преди всичко ясно да определи и да осъществява своите стратегически цели, като използва в пълна степен възможностите, предоставени от Договора от Лисабон; счита, че както ЕС като цяло, така и държавите членки имат интерес да развият обща визия отвъд възприятията и историческия опит на отделните държави членки; изисква инструментът за засилено сътрудничество да се използва за осигуряване на по-голям капацитет за действие и за преодоляване на нецелесъобразното налагане на вето в рамките на Съвета;
6. заявява, че само ако действваме съвместно или единно, ние имаме силата да отстояваме нашите интереси и да защитаваме нашите ценности в този свят, и че поради това държавите членки трябва да проявят в по-голяма степен от преди своята готовност и политическа воля за колективно, бързо и ефективно действие; потвърждава, че държавите членки трябва да изпълняват своето договорно задължение, залегнало в Договора от Лисабон, за дейност и дух на лоялност към ОВППС¹;
7. подчертава, че ефективността на външната дейност на ЕС зависи също от пълната подкрепа на неговите граждани и от легитимността, която придобива чрез придържането си към основните ценности на ЕС, каквито са демокрацията, спазването на принципите на правовата държава и на правата на човека, и следователно призовава за тесни, редовни и навременни консултации с Европейския парламент при определянето на ясни приоритети и цели на външната политика на ЕС;
8. счита, че развитието на европейските медии е желателно, за да се насърчи

¹ „Държавите членки подкрепят активно и безрезервно, в дух на лоялност и взаимна солидарност, външната политика и политика на сигурност на Съюза и зачитат дейността на Съюза в тази област. [...] Те се въздържат от всяко действие, което е в противоречие с интересите на Съюза или може да накърни неговата ефикасност като свързваща сила в международните отношения. Съветът и върховният представител осигуряват спазването на тези принципи.“ (член 24, параграф 3 от Договора за Европейския съюз).

солидарността, да се сближат различните национални възприятия и да се повиши осведомеността относно ОВППС;

Изграждане на нов, цялостен подход към външната политика на ЕС

9. настоятелно призовава държавите членки да играят конструктивна роля във външната политика и политиката на сигурност на Съюза, като насърчават стратегическата координация на политиките на равнище ЕС, по-специално чрез ефективно сътрудничество между техните столици и Брюксел по отношение на позициите, които заемат на многостранни форуми, в частност в ООН и в рамките на НАТО; подчертава необходимостта, в период, който се характеризира с икономически ограничения, от подобряване на ефективността на Съюза като свързващ глобален фактор; отбелязва по-специално, че държавите членки имат важна роля при разработването и ефективното осъществяване на ОПСО, не само като предоставят на разположение граждански и военни способности, но и като осигуряват общото финансиране на операциите по ОПСО и укрепването на европейската промишлена и технологична база, като очаква тази роля да се засили след обсъждането на бъдещето на европейската отбрана на заседанието на Европейския съвет през м. декември 2013 г.;
10. счита в тази връзка, че е от изключителна важност да се укрепи сътрудничеството, да се засили координацията и да се развият взаимодействия с програмите и проектите на държавите – членки на ЕС, в трети държави, така че да се постигне по-голяма ефективност на външната дейност на ЕС и да се преодолеят настоящите бюджетни ограничения;
11. приветства инициативата на ЗП/ВП за разработване на концепцията за „цялостен подход“ с цел осъществяване на пълния потенциал на Договора от Лисабон и гарантиране на цялостната ефективност и съгласуваност на ОВППС и на ОПСО; призовава ЗП/ВП да се включи в дебат с Парламента относно най-добрия начин за гарантиране на последователното прилагане на този цялостен подход, и по-специално, на по-нататъшното развитие на нашите приоритети във външната политика по съответстващ на нашите интереси и ценности начин като бъдат подкрепени с необходимите финансови средства и ефективни и гъвкави инструменти; подчертава, че военните структури и способности, в т.ч. структура за постоянно планиране и военен оперативен щаб, съставляват неделима част от такъв подход и счита, че засилването на координацията между ръководителите на мисии, специалните представители на ЕС и ръководителите на делегации ще допринесе за предоставянето по места на последователна и съгласувана външна политика и политика в областта на сигурността на ЕС; призовава държавите членки да подкрепят ЗП/ВП с цел постигане на пълния потенциал на цялостния подход;
12. изразява съжаление поради факта, че ЕС все още не е разработил ясна стратегия за отношенията си с останалата част от света и че дейностите му са по-скоро реакция, отколкото действие; поради това изисква да се проведе основополагащ стратегически дебат, който следва да включва Съвета, Комисията и Парламента; отбелязва, като принос към настоящото разискване, инициативата на външните министри на Швеция, Испания, Полша и Италия за глобална европейска стратегия;

13. подчертава в тази връзка, че цялостното разбиране за ОВППС обхваща всички области на външната политика, включително постепенното формиране на обща политика за сигурност и отбрана, което може да доведе до обща отбрана, като се акцентира върху търсенето на съгласуваност и последователност при съблюдаване на особеностите на всеки елемент на външната дейност; счита, че следва да има по-тясна координация под ръководството на ЗП/ВП на вътрешните политики на ЕС и на политическите решения на държавите членки в ключови области като свързаността, търговията, транспорта, енергетиката, околната среда и комуникациите, когато те очевидно имат транснационални последици, в частност по отношение на диверсификацията и сигурността на енергийните доставки за ЕС;
14. призовава Съвета и ЗП/ВП да дадат отговор на препоръката на Парламента относно прегледа за 2013 г. на организацията и функционирането на ЕСВД, за да се гарантира по-нататъшното развитие на подходяща структура в рамките на ЕСВД (с участието на съответните служби на Комисията), която обединява географски и тематични експертни знания и прокарва цялостен подход за планиране, формулиране и прилагане на политиките;

Поемане на ръководна роля и съгласуваност във външната политика на ЕС

15. подчертава ръководната политическа роля, която ЗП/ВП се очаква да играе при гарантирането на единството, последователността и ефективността на действията на Съюза; отбелязва, че при прегледа на ЕСВД ЗП/ВП установи области, в които ролята на ЗП/ВП следва да бъде засилена и да стане по-ефективна при инициране, изпълнение и гарантиране на съответствие с решенията в областта на ОПСО, и отправи препоръки, които имат за цел да гарантират по-тясна координация с Комисията, като се възползва в пълна степен от поста си на заместник-председател на Комисията; подчертава, с оглед изслушванията на новата Комисия през 2014 г., факта, че Европейският парламент следва да подкрепи тази тенденция като укрепи ролята на заместник-председателя във външните отношения, засилвайки по този начин координацията между ЕСВД и Комисията;
16. отново заявява подкрепата си за водещата роля при трудни обстоятелства на ЗП/ВП на преговорите с Иран и го поздравява за успеха при събирането на страните в подпомаганя от ЕС диалог между Косово и Сърбия; счита, че тези примери на възприемане на ръководна роля и поставяне на приоритети следва да продължат да се прилагат в страните кандидатки и потенциалните страни кандидатки, както и в съседните на ЕС държави, в отговор на дъга от стратегически предизвикателства, простираща се от Централна Азия до Близкия изток и от Африканския рог през Сахел; изразява готовността си да подкрепи този процес;
17. призовава за преглед на разпределението на инфраструктурата и служителите на делегациите на ЕС, за да се гарантира, че ефикасността, видимостта и представителството на Съюза в трети държави отразява неговите политически амбиции и очаквани приоритети; призовава този преглед да бъде обсъден с компетентната комисия на Парламента, особено когато резултатът налага преразпределение на ресурси или вземането на решение за откриване или закриване на делегации в трети държави;

Съгласуване на целите с подходящи ресурси

18. подставя под съмнение, предвид обхвата на предизвикателствата и исканията за ангажиране на ЕС в света, логиката на Съвета за съкращаване на многогодишната финансова рамка, което ще намали способността на Съюза да насърчава мира, сигурността и устойчивото икономическо развитие, както и доверието в него по отношение на такива усилия; предупреждава, че ако подобни съкращения се прилагат некоординирано съществува риск те да подкопаят ефективното отстояване на нашите интереси и ценности, както и нашата колективна способност за насърчаване на мира, демокрацията, сигурността на хората и просперитета в съседните и по-отдалечените региони;
19. същевременно признава необходимостта да се вземат стратегически решения и да се определят приоритети, за да се гарантира, че ресурсите на Съюза се използват целенасочено и ефективно; призовава в тази връзка държавите членки да гарантират, че техните национални политики отговарят на стратегическите цели и ангажименти на Съюза и са координирани с тях;
20. подчертава, че е важно да се гарантира, че новите финансови инструменти в областта на външните отношения, разглеждани от Парламента и Съвета, са напълно финансово осигурени, създадени така, че да спомагат постигането на стратегическите интереси на Съюза, и приспособими към променящите се политически условия;
21. настоява преразглеждането на Междуинституционалното споразумение от 2006 г. за бюджетната дисциплина и доброто финансово управление да отбележи още една стъпка напред към по-голяма прозрачност по отношение на ОВППС; счита, че демократичният контрол изисква отделни бюджетни редове за всяка мисия или операция на ОПСО, включително за работата на специалните представители на ЕС, придружени от рационализирани, но прозрачни процедури за вътрешно прехвърляне на средства, ако обстоятелствата го налагат;

Оценка на постигнатото от ЗП/ВП и Съвета през 2011 г.

22. приветства стъпките, които Съветът с подкрепата на ВП/ЗП предприе в годишния доклад за 2011 г. за разпределяне на дейностите по външната политика на Съюза по групи в ориентиран към бъдещето и стратегически политически документ;
23. отбелязва положените усилия за справяне с недостатъците, посочени в последната резолюция на Парламента по този въпрос, по-специално чрез разгръщане на нови мисии и операции на ОПСО в рамките на цялостния подход на Съюза към дадена държава или регион;
24. счита обаче, че годишният доклад на Съвета все още не отговаря на амбициозните цели на Договора от Лисабон във важни отношения и поради това призовава в бъдеще за следното:
 - **да се установят** ясни приоритети и стратегически насоки за ОВППС като съществена част от процеса за по-ефективно използване на нашите

дипломатически, икономически, финансови и свързани с развитието ресурси и — при необходимост — ресурси за управление на кризи при провеждането на външната политика и политиката на сигурност на Съюза,

- **да се определи** рамка за оценка на съществуващите стратегически партньори и за развитие на нови партньорства, включително с международни и регионални организации,
- **да се определи** пътна карта за постигане на напредък по важни иновации на Договора от Лисабон, по-специално (1) чрез прилагане на възлагането на специални задачи и мисии на ядро от държави членки, (2) чрез създаването от способните на това и желаещи държави членки на постоянно структурирано сътрудничество по въпросите на отбраната и (3) чрез по-голяма роля и предоставяне на повече ресурси за Европейската агенция по отбрана;
- **да се разгледат** сериозните проблеми при вземането на решения в областта на ОПСО, наред с другото във връзка с процедурите на финансиране и финансирането на операциите, които водят до неразбираеми забавяния между вземането на политическите решения за започване на мисия и действителното ѝ разгръщане на място (Либия и Мали са най-скорошните от дългата поредица примери), включително чрез повторна оценка на целите и способностите на бойните групи на ЕС, като по този начин се подобри общата рамка за рационализиране на политическото вземане на решения в рамките на ОВППС;

25. призовава Съвета да изиска от ЗП/ВП да определи в следващия годишен доклад своите цели в областта на външната политика за 2014 и 2015 г. с времева рамка и необходимите ресурси за тяхното осъществяване; подчертава, че тези приоритети следва да са насочени към стратегическите цели на ЕС, като се започне с трансатлантическото партньорство, икономическото и политическото развитие на Източното и Южното партньорство и мирния процес в Близкия изток;
26. призовава Съвета и ЗП/ВП при изготвянето на бъдещите годишни доклади относно ОВППС да работят с комисията по външни работи още на ранен етап, за да се обсъдят целите на външната политика за следващите години и да се представи ясно заявление на гражданите на ЕС относно развитието, приоритетите и напредъка на външната политика на Съюза, като по този начин се преразгледа и демонстрира ролята на ЗП/ВП като ръководител на външната политика на ЕС;
27. приветства инициативата за провеждане на среща на високо равнище на Европейския съвет през декември 2013 г. относно бъдещата европейска отбрана като възможност за преглед на стратегическите цели и интереси в областта на сигурността на ЕС – концепции, които следва да бъдат доразвити в Бяла книга относно европейската отбрана; призовава на тази среща да се представи ясна пътна карта със срокове за постигане на ключовите цели, включително, на първо място, своевременен преглед на европейската стратегия за сигурност и използването на Бяла книга като общ модел за паралелни прегледи на националната сигурност и отбрана; подчертава нуждата от развиване на по-тясно сътрудничество, за да се гарантира военната сигурност и да се постигнат икономии;

Стратегически приоритети: концентрични кръгове на мира, сигурността и социално-икономическото развитие

28. приветства развитието на стратегически партньорства като форма за ангажираност на ЕС както с установените, така и с възникващите сили; твърди обаче, че тази концепция изисква ясни и последователни критерии по отношение на мястото ѝ в структурата на външната политика на ЕС; призовава бъдещите решения относно стратегическите партньори да се формират в съответствие с приоритетите на външната политика на Съюза и Парламентът да бъде уведомяван редовно преди вземането на решения за бъдещи партньорства, особено когато такива партньорства получават финансова подкрепа от бюджета на Съюза или са свързани с по-тесни договорни отношения с ЕС;

- **САЩ**

29. подчертава факта, че партньорството със САЩ се основава на силни политически, културни, икономически и исторически връзки и споделени ценности като свобода, демокрация, права на човека и принципите на правовата държава; твърдо вярва, че САЩ са най-важният стратегически партньор на ЕС, независимо от различните становища по важни въпроси; поради това настоятелно призовава ЕС да отдаде ясен политически приоритет на задълбочаването на трансатлантическите отношения на всички равнища и да ги разширява, като включва други трансатлантически партньори с цел преследване на общи ползи и взаимност;

30. изразява мнението, че ЕС и САЩ трябва да работят в тясно сътрудничество с оглед мирното решаване на конфликтите и кризите, възникващи в резултат на иранската ядрена програма и процеса на преход в държавите от Арабската пролет и Близкия изток; приветства ангажимента на президента Обама с решението за две държави в конфликта между Израел и палестинците; призовава ЕС, след провеждането на парламентарен дебат, да засили дипломатическата активност като част от договорена цялостна политическа стратегия за дългосрочната стабилност и сигурност на целия регион;

31. приветства оповестеното започване на преговори по споразумението за трансатлантическо партньорство в областта на търговията и инвестициите, което би могло да даде значителен тласък на икономиките на ЕС и на САЩ, да стимулира напредъка по други международни споразумения и да представи образец за подражание на другите регионални и глобални действащи лица; припомня необходимостта от създаване на Трансатлантически политически съвет; отбелязва, че продължаването междуременно на практиката да се провеждат годишни срещи на високо равнище между ЕС и САЩ предоставя възможност за определяне на общи цели, за координиране на стратегии по отношение на заплахи и предизвикателства от глобално значение, както и за разработване на общ подход спрямо бързо развиващите се икономически сили, за гарантиране на многостранните отношения и за обмен на най-добри практики; припомня, че годишната среща на високо равнище между ЕС и САЩ все още не се е състояла тази година; посочва освен това, че евентуалното сключване на споразумението за трансатлантическо партньорство в областта на търговията и инвестициите и

продължаващите преговори на ЕС с Канада ще създадат перспектива за обширно икономическо пространство, включващо Северна Америка, ЕС и много латиноамерикански страни, и ще създадат икономически растеж и работни места; предлага да се проучат допълнителни възможности за тристранно трансатлантическо сътрудничество;

32. счита, че за да се изгради доверие е необходимо САЩ да спазват чувствителното законодателство за защита на личните данни и да променят своите дейности по събиране на данни, насочени срещу ЕС и неговите граждани, като изисква бързото сключване на рамковото споразумение между ЕС и САЩ относно защитата на личните данни, като по този начин ще де предоставя информация и правна защита за гражданите на ЕС; подчертава, че скорошните разкрития събудиха тревоги в Европа, които биха могли да навредят на връзките между ЕС и САЩ; припомня, че защитата на личните данни трябва да се зачита както от ЕС, така и от неговите партньори, като счита, че са необходими общи стандарти за споделянето на класифицирана информация, които защитават свободата на гражданите на САЩ и на ЕС;

- **Русия**

33. отново изразява подкрепата си за политиката на Съюза на критично ангажиране с Русия; счита Русия за важен стратегически съсед, но е на мнение, че за да се изгради истинско партньорство, трябва да бъдат спазвани основните ценности демокрация, права на човека и зачитане на принципите на правовата държава; приветства сътрудничеството с Русия по важни международни въпроси, особено по отношение на Близкия изток, Иран, Афганистан и Сирия;

34. изразява съжаление при все това от факта, че Русия използва правото си на вето в Съвета за сигурност на ООН за подкопаване на усилията на международната общност да реагира ефективно и своевременно на хуманитарни кризи като трагедията и спираловидно растящото насилие в Сирия; призовава следователно ЗП/ВП да използва дипломатическата тежест и усилията на ЕС за допълнително ангажиране с Русия по такива въпроси; приветства посредническата роля на Русия по отношение на запасите от химически оръжия на Сирия заедно с предложението на руския външен министър Сергей Лавров, в което Сирия настоятелно се призовава да се откаже от контрола върху своя химически арсенал, както и предложението на Русия за оказване на подкрепа за такава операция; изразява съжаление във връзка с факта, че това посредничество не се прояви на по-ранен етап, с което можеше да се избегнат хиляди човешки жертви;

35. продължава да бъде загрижен във връзка с липсата на ангажираност на Русия с принципите на правовата държава, плуралистичната демокрация и правата на човека, както пролича от скорошното законодателство, което възпрепятства работата на организациите на гражданското общество и е насочено срещу малцинствата, включително общностите на ЛГБТ, като също така ограничава свободата на изразяване, свободата на събранията и свободата на сдруженията; подчертава, че укрепването на принципите на правовата държава във всички области на обществения живот на Русия, включително икономиката, ще бъде

градивен отговор на недоволството, изразено от много руски граждани, и е от съществено значение за изграждането на истинско, конструктивно партньорство между ЕС и Русия; подчертава, че решителните усилия за справяне с корупцията са важни за укрепването на доверието в икономическите връзки между ЕС и Русия и че напредъкът по преговорите относно облекчаването на визовия режим, първият етап на които беше положителен, следва да зависи от напредъка в области като селективното правосъдие и справедливите и състезателни избори;

36. подчертава готовността на ЕС да допринесе за „Партньорство за модернизация“ и за всяко споразумение, последващо сегашното споразумение за партньорство и сътрудничество, при условие, че Русия постигне напредък в области като правата на човека, принципите на правовата държава и плуралистичната демокрация (включително свободни, справедливи и състезателни избори); подчертава също, че ЕС продължава да бъде ангажиран с изграждането на взаимно доверие и продължаването на политическия диалог с Русия, включително по въпроси от световно значение като например борбата срещу тероризма, неразпространението на ядрени оръжия, организираната престъпност и изменението на климата;
37. отправя критика относно използването от страна на Русия, в нарушение на международните норми (като напр. договореностите от Хелзинки), на инструментите на енергийната и търговската политика за упражняване на натиск върху съседни на ЕС държави, с цел да ги принуди да се присъединят към ръководения от Русия митнически съюз вместо да подпишат споразумения за асоцииране с ЕС, възпрепятствайки по този начин техните суверенни решения; освен това счита, че постепенното интегриране на партньорските държави в ЕС може да бъде в съответствие с техния стремеж към добросъседски отношения с Русия; настоятелно призовава Русия да заеме конструктивна позиция по „замразените“ конфликти; изразява съжаление за факта, че ЕС не беше включен по-активно в решаването на тези конфликти; предупреждава Русия, че използването на нерешени конфликти за политически цели може да предизвика нови враждебни действия и да дестабилизира целия регион;

- **Китай**

38. насърчава ЕС да продължи да развива своето всеобхватно стратегическо партньорство с Китай, като насърчава глобалните интереси на двете страни, съвместните проекти, основаващи се на геостратегически стандарти и взаимното зачитане; призовава ЕС и неговите държави членки да говорят „с един глас“ с китайското правителство; призовава, при все че приветства почти 60-те активни секторни диалога и предлаганите преговори за договор за инвестициите, за развитието на допълнителни секторни диалози, както и за бързо решаване на текущите търговски разследвания; заявява отново нуждата от укрепване на диалога между ЕС и Китай относно правата на човека, наред с другото, чрез включването на гражданското общество и сътрудничество с ООН;
39. подчертава, че сътрудничеството между ЕС и Китай в многостранните отношения е от решаващо значение за насърчаването на стабилността и борбата с глобалните предизвикателства, наред с другото във връзка с икономически и финансови

въпроси, в т.ч. усилията за намаляване на укриването на данъци, на избягването на данъци и данъчните убежища; подчертава, че сътрудничеството също е необходимо в борбата с изменението на климата, въпросите, свързани с околната среда, използването на ограничените природни ресурси на планетата и сътрудничеството за развитие, опазването на мира и зачитането на международното право при конфликти, като този в Сирия, както и за да се отговори на предизвикателствата, поставени от Иран и Северна Корея във връзка с неразпространението на ядрено оръжие;

40. изразява своята загриженост във връзка с продължаващите от страна на Китай нарушения на правата на човека и правата на културните и религиозните малцинства например в Тибет;

- **Япония**

41. подчертава необходимостта от укрепване на отношенията на Съюза с Япония като стратегически партньор и основен международен фактор, който споделя демократичните ценности на ЕС и е естествен партньор за сътрудничество на многостранни форуми; очаква договарянето на всеобхватно рамково споразумение и на споразумение за свободна търговия;

- **Южна Корея**

42. призовава ЕС да задълбочи политическото си сътрудничество с Южна Корея, която е основен демократичен фактор в Азия и наскоро е засилила търговските си връзки с ЕС чрез амбициозно споразумение за свободна търговия;

- **Индия**

43. призовава ЕС и неговите държави членки да засилят отношенията си с Индия въз основа на насърчаването на демокрацията, социалното приобщаване, принципите на правовата държава и правата на човека, като призовава и двете страни да положат всички усилия за приключване на преговорите за всеобхватно споразумение за свободна търговия между ЕС и Индия, което ще стимулира европейската и индийската търговия и икономически растеж;

- **Турция**

44. подчертава стратегическото значение на диалога и сътрудничеството между ЕС и Турция по въпросите на стабилността, демокрацията и сигурността с особено внимание към по-широкия Близък изток; подчертава, че Турция е не само съюзник в НАТО, но и страна кандидат за присъединяване към ЕС, ако и когато бъдат изпълнени критериите за членство и решението за пълноправно членство срещне демократично одобрение; изисква отварянето на ключови глави, по-специално, за да се задействат необходимите политически реформи; отбелязва, че Турция категорично и многократно осъди насилието, упражнявано от режима в Сирия срещу цивилни граждани, както и че предоставя хуманитарна помощ от жизненоважно значение за сирийците, които бягат зад граница от насилието; призовава за продължаване на сътрудничеството между държавите членки и

Турция, както и за мерки на равнище ЕС, предвид нарастващия поток от бежанци по външните граници на ЕС; подчертава, че нарастващата международна репутация на Турция следва също да се основава и на ангажираността ѝ към основните права, светската държава, плуралистичната демокрация и принципите на правовата държава у дома, както и че най-важните реформи предстои да бъдат извършени; отбелязва жизнеността на демократичните искания от страна на гражданското общество в Турция и заявява отново своята загриженост във връзка с насилствения, потискащ и често неадекватен отговор на органите; изисква помощ от Турция срещу фундаменталистките и недемократични движения в региона;

- **Южна Африка**

45. отново изтъква значението на стратегическото партньорство на ЕС с Южна Африка; твърди, че предвид историята на нейния успешен и мирен преход към демокрация и ролята ѝ като регионална сила, Южна Африка може да бъде главна сила за насърчаване на демокрацията и доброто управление, за укрепване на регионалната икономическа интеграция и за подкрепа на националното помиряване в цяла Африка и да бъде основен партньор на ЕС в неговите усилия в тази посока; подчертава значението на тясното сътрудничество между ЕС и Южна Африка по въпросите на изменението на климата, устойчивото развитие и реформата на международните институции;

– **Разширяващ се ЕС**

46. подчертава, че членството в ЕС осигурява мир, благоденствие, демократично развитие, стабилност и сигурност в бързо променящата се международна обстановка и че принадлежността към Европейския съюз продължава да предлага перспектива за социално-икономическо развитие; изразява мнението, че разширяването продължава да бъде важен инструмент за външната политика на ЕС и е от дългосрочен стратегически интерес за ЕС, който не може непременно да се измери от гледна точка на краткосрочните баланси; посочва обаче, че политиката на разширяване трябва да отчете собствения капацитет на ЕС за интеграция и действителния ангажимент на държавите от Западните Балкани и на Турция за поемане на техните отговорности и за справяне с неразрешените проблеми; приветства споразумението относно телекомуникациите и енергетиката, постигнато между Сърбия и Косово по време на 16-ия кръг от преговорите с посредничеството ЗП/ВП, и призовава за полагане на повече усилия за преодоляване на всички оставащи пречки;

– **Съседните на ЕС държави**

47. подчертава, че ЕС трябва да положи по-нататъшни усилия за Европейската политика за съседство (ЕПС), да ѝ даде по-голям приоритет и да покаже по-голяма ангажираност към нея в момент, когато тази политика е в затруднено положение и е изправена пред предизвикателството на развитието в много страни; счита следователно, че от съображения за солидарност и предвид своя собствен интерес от мирно и свободно развитие ЕС трябва категорично да насочи своите инструменти, наред с другото, чрез укрепване на многостранните подходи в

региона, и да създаде силни връзки между политиката си, финансовите си инструменти и финансирането си, за да постигне своите основни политически цели, особено по отношение на упражняването на правата на човека, демокрацията, принципите на правовата държава и икономическите реформи; отбелязва, че европейската перспектива остава ключов стимул, и по-специално за съседни на Европейския съюз държави, за да се осъществят амбициозни реформи;

48. подчертава, че модернизирването на всички съседни на Европейския съюз държави се основава на постепенното развитие на либералната демокрацията, при която лицата, които се избират демократично, също така управляват демократично в съответствие с конституционните принципи, като зачитат опозицията, несъгласието и отстояването на възгледите;
49. призовава да бъдат приведени напълно в действие принципите в основата на новия подход на ЕПС, изложени от ЗП/ВП и Комисията в съответните съвместни съобщения¹, по-специално принципите „повече усилия за повече помощ“, диференциация и взаимна отчетност и „партньорство с обществото“, както и подкрепата на Съюза да бъде изцяло приведена в съответствие с този нов подход;
50. подчертава, че с цел да се избегне социално напрежение и/или социално-икономически дисбаланси след присъединяване в един разширен Съюз, Комисията трябва да насърчава предприєдинителните политики, насочени към смекчаване на последиците от структурните социални неравенства и към преодоляване на културните различия в рамките на държавите в процес на присъединяване преди момента на присъединяване; подчертава, че следва да се даде приоритет на националната интеграция на социалните и културните малцинства, като по този начин се предотвратяват масовите им премествания към други държави членки след присъединяването;

- **Източно съседство**

51. припомня, че Източното съседство е от стратегическо значение, и припомня на заинтересованите държави европейската перспектива, която остава ключов стимул за тези държави да осъществяват реформи; подчертава, че ЕС има реално влияние в тази област и следва изцяло да отстоява своята преобразяваща сила; счита, че е крайно време за засилени усилия, съчетани с по-голяма политическа ангажираност, за да се постигнат целите на Източното партньорство, включително необходимостта да се установи по-тясна връзка между ОВППС и ЕПС; приветства постигнатия напредък и допълнително призовава всички страни да положат необходимите усилия да подпишат или парафират споразуменията за асоцииране, задълбочените и всеобхватни споразумения за свободна търговия и споразуменията на ЕС за либерализиране на визовия режим, след като бъдат изпълнени всички условия, и призовава нашите източни партньори да изпълнят изискванията за успешно провеждане на срещата на високо равнище във Вилнюс през ноември 2013 г.;

¹ Съвместно съобщение от 25 май 2011 г., озаглавено „Нов отговор на промените в съседните държави: преразглеждане на Европейската политика за съседство“ (COM(2011)0303); съвместно съобщение от 20 март 2013 г., озаглавено „Европейска политика за съседство: полагане на усилие за засилено партньорство“ (JOIN(2013)0004).

подчертава, че срещата на високо равнище следва да отбележи конкретна стъпка напред в сближаването между обществата на държавите членки и на държавите от Източното партньорство;

52. изразява съжаление въпреки това, че по отношение на цялостното положение с демократичните стандарти и зачитането на правата на човека в много държави от Източното партньорство почти не е отбелязан напредък, дори е възможно да има влошаване; призовава ЕС да играе по-активна и трайна роля в търсенето на политически решения на замразените конфликти в източните съседи на Съюза, по-специално с оглед на излизането от застой по отношение на Южна Осетия и Абхазия и на конфликта в Нагорни Карабах, и да играе пълноценна роля при подкрепянето на всяко последвало мирно споразумение; насърчава по-нататъшния напредък по въпроса за Приднестровието; освен това подчертава, че пълното развитие на Източното партньорство може да бъде осъществено само след като се разрешат по мирен път „замразените“ конфликти, което следва да бъде приоритет; призовава ЕС да се възползва в пълна степен от инструментите, с които разполага, за да действа като посредник и да гарантира, че правата на човека се зачитат напълно; отново изразява мнението си, че развитието на отношенията следва да зависи от съдържателно ангажиране с правата на човека, демокрацията и принципите на правовата държава;
53. припомня, че насърчаваните от ЕС демократични реформи са в интерес на самите партньорски държави и могат да допринесат за тяхното икономическо и социално развитие; посочва, че силните демократични институции и по-тесните връзки с ЕС чрез споразуменията за асоцииране, задълбочените и всеобхватни споразумения за свободна търговия и мерките за облекчаване на визовия режим ще спомогнат за укрепването на суверенността на тези държави по отношение на влиянието на могъщите съседи; изразява дълбока загриженост относно нарастващия натиск, който се оказва върху някои партньорски държави, като например Молдова, Украйна и Армения, който е насочен към забавяне на техния напредък към по-нататъшна ангажираност с ЕС; призовава ЕС да се заеме с тези въпроси по политически последователен начин; отново потвърждава готовността на ЕС да бъде надежден и силен партньор на тези държави на основата на споделени общи ценности и солидарност и да споделя с тях всички предимства на достиженията на правото на ЕС по линията на споразумение за Европейско икономическо пространство плюс;
54. подчертава, че независимо от парафирането на споразумението между ЕС и Украйна то може да бъде подписано и ратифицирано само ако Украйна изпълни необходимите изисквания, определени в заключенията на Съвета относно Украйна от 10 декември 2012 г.; отново отправя призив към парламента и правителството на Украйна да разгледат въпроса с избирателното правосъдие, а именно като освободят Юлия Тимошенко, и да осъществят реформите, посочени в съвместно приетата програма за асоцииране, включително съдебна реформа (т.е. главната прокуратура) и реформа на избирателния закон; призовава Украйна да внесе изменения в своя наказателен кодекс, като премахне наказанията за очевидно политически действия, извършени от държавни служители в качеството им на официални длъжностни лица;

55. подкрепя споразумението за асоцииране между ЕС и Грузия, но счита, че е необходим осезаем напредък от страна на грузинските органи в областта на принципите на правовата държава; призовава по-специално да бъдат освободени всички политически затворници, включително бившия министър-председател Вано Мерабишвили, и да бъдат спазени европейските стандарти по време на предстоящите президентски избори;

- **Южно съседство и Близък изток**

56. подчертава дълготрайните отношения на ЕС с държавите от Южното съседство на Европа; призовава да бъдат приведени напълно в действие принципите в основата на новия подход на ЕПС, изложени от ЗП/ВП и Комисията в горепосочените съвместни съобщения, по-специално принципите „повече усилия за повече помощ“, диференциация и взаимна отчетност и „партньорство с обществото“, както и подкрепата на Съюза да бъде изцяло приведена в съответствие с този нов подход;

57. припомня своята подкрепа за използването от страна на ЗП/ВП на нови концепции, като например Специалната група за Южното Средиземноморие, като начин за постигане на максимално въздействие от финансирането от страна на ЕС и неговите партньори в полза на гражданите на тези държави; очаква осезаеми резултати от подобни новаторски подходи по отношение на по-добра координация между финансовото участие на ЕС и на държавите членки, помощ за държавите бенефициенти за изграждането на капацитет и отчетност на техните администрации;

58. изразява дълбоко безпокойство относно положението в Египет и прекомерното насилие, упражнявано от всички страни, включително държавните сили за сигурност и опозиционните сили; подчертава, че ЕС следва да подкрепя демокрацията и правата на човека, и приветства решението на външните министри на ЕС от 21 август 2013 г. за временно преустановяване на всички разрешения за износ на оборудване, което би могло да се използва за вътрешни репресии; настоятелно призовава всички политически участници в Египет да разрешат различията помежду си чрез мирен диалог и призовава за приобщаващо политическо споразумение и за възможно най-скорошно предаване на властта на демократично избрани лидери; настоятелно призовава ЕС, и по-специално ЗП/ВП, да се възползва от уникалното си положение и мрежи на отношения сред ключовите участници и да продължи да полага усилия за посредничество в посока към постигана на политическо решение по основните параметри на прехода към демокрация;

59. изразява съжаление от факта, че ЕС се отказа от общата си политика на оръжейно ембарго по отношение на Сирия, като по този начин се подкопава постигането на общ подход; осъжда трагичните и продължаващи кръвопролития в Сирия, които вече имат опустошителни и дестабилизиращи хуманитарни последици, включително за съседните държави, по-специално Йордания, Ливан, Ирак и Турция; призовава държавите членки да демонстрират солидарност и да предоставят помощ на бежанците от Сирия и на разселените лица в Сирия; категорично осъжда масовите убийства на цивилни граждани и подчертава, че употребата на химическо

оръжие от страна на сирийското правителство е грубо нарушение на международните норми, което може да доведе до сезиране на Международния наказателен съд по отношение на виновните лица; приветства категоричния международен отклик и призовава за бързо прилагане, под международно наблюдение, на плана за унищожаване на всички подобни химически оръжия; подчертава, че сериозността на положението в Сирия изисква висока степен на съгласуваност и солидарност между държавите – членки на ЕС, които работят в сътрудничество с НАТО, и регионалните участници, особено Русия, Иран, Израел и Турция; призовава ЕС активно да подкрепя усилията за свикване на нов кръг на преговорите „Женева-2“, с цел да насърчи намирането на политическо решение, което е приемливо за сирийците, и да се сложи край на смъртоносната спирала на насилие;

60. продължава да подкрепя двупистовия подход, възприет от ЕС, САЩ, Русия и Китай, с цел постигане на неразпространение на ядрено оръжие; призовава иранския президент да предприеме последващи действия по неотдашните положителни декларации, като сътрудничи изцяло с международната общност при намирането на разрешение относно загрижеността по отношение на изключително мирния характер на ядрената програма на Иран; призовава „ЕС–3 плюс 3“ да разгледа както допълнителните мерки, така и допълнителните стимули, в зависимост от конкретния напредък на Иран при предприемането на проверявани мерки, за да се отговори на загрижеността на международната общност; подчертава, че всеки неуспех или застой в преговорите между „ЕС–3 плюс 3“ и Иран относно неразпространението на ядрено оръжие ще създаде сериозни рискове за регионалната и глобалната сигурност;
61. изразява надежда във връзка с блискоизточните мирни преговори и припомня, че разрешаването на конфликта в Близкия изток е от основен интерес за ЕС, както и за самите страни и по-широкия регион; подчертава поради това, че необходимостта от напредък е още по-неотложна предвид продължаващите промени в арабския свят, сирийската криза и особено критичното положение в по-широкия Близък изток; призовава държавите членки да намерят обща основа за по-решително действие от страна на ЕС в тясно сътрудничество с Арабската лига и другите членове на Близкоизточната четворка; приветства възобновяването на преките преговори между израелците и палестинците като основа за постигането на решение за съществуването на две държави; отправя критика към заселническата политика на Израел, която е в нарушение на международното право и подкопава перспективите за мир и договарянето на решение на конфликта; посочва отново, че един стабилен и мирен Близък изток е в интерес на ЕС, и призовава за по-активно ангажиране с оглед постигане на тази цел; приветства публикуването на насоките относно инструментите за финансиране на ЕС и призовава за тяхното деликатно, небюрократично прилагане;
62. призовава както Иран, така и Обединените арабски емирства да започнат открит и искрен диалог, така че да може да се постигне мирно разрешение на техния териториален спор, което да е в пълно съответствие с нормите на международното право;

– **Латинска Америка**

63. приветства политическия диалог между ЕС и Латинска Америка, включително срещите на високо равнище на държавните ръководители и Евро-латиноамериканската парламентарна асамблея (Евролат);
64. счита, че ЕС и държавите от Латинска Америка споделят общ ангажимент за социално устойчиво икономическо развитие и обща привързаност към демократичните ценности и принципите на правовата държава, но също така изпитват затруднения при съвместяването на тези ценности и цели с условията на управление;
65. изразява подкрепата си за процеса на преговори по споразумение за асоцииране между ЕС и Меркосур и отбелязва ангажимента на двете страни за постигане на размяна на предложения относно достъпа до пазара до края на 2013 г.; приветства влизането в сила на споразумението за асоцииране между ЕС и Централна Америка и на многостранното споразумение за свободна търговия с Колумбия и Перу и очаква премахването на изискванията за виза с тези две държави, както и работата по по-нататъшни споразумения за асоцииране, включително с Еквадор; отбелязва, че такива споразумения представляват значителен напредък в развитието на стратегически отношения между ЕС и Латинска Америка;
66. подчертава необходимостта от засилване на контактите и координацията с партньорите от Латинска Америка в многостранните форуми; призовава за приемането на Евро-латиноамериканска харта за мир и сигурност, както се изисква от асамблеята Евролат;

– **Африка**

67. настоява за подготовката за четвъртата среща на високо равнище между ЕС и Африка през 2014 г. да предостави възможност да се излезе извън границите на изграждането на институционален капацитет на континентално равнище и да се премине към създаването на политическо партньорство за мир, сигурност, социално-икономическо развитие, полагането на усилия за борба срещу незаконните финансови потоци от Африка, постигането на Целите на хилядолетието за развитие и добро управление, както на регионално, така и на подрегионално равнище;
68. подчертава значението на съответните стратегии на ЕС за Африканския рог и за региона на Сахел като ключово средство за справяне със сложните предизвикателства пред сигурността, управлението и развитието, които засягат тези региони, обхващащи значителна част от Африка;
69. припомня, че за постигането на дългосрочна държавна стабилност и сигурност на хората в тези два региона се изисква не само разгромяване на използващите насилие радикални екстремисти и лицата, занимаващи се с трафик на оръжие, наркотици и хора, но и насърчаване на помирението, укрепване на държавните институции и организациите на гражданското общество и осигуряване на алтернативни икономически дейности, за да се предостави достойно препитание на хората, по-

специално чрез създаване на работни места за младите хора посредством улесняване на изготвянето и прилагането на мерки за изграждане на доверие;

– **Централна Азия**

70. подкрепя насърчаването от страна на ЕС на регионален подход в Централна Азия, който е от съществено значение за преодоляване на общите предизвикателства, по-специално по отношение на стабилността, сигурността, водата и енергията, за улесняване на диалога, за развиване на добросъседските отношения и за насърчаване на стратегическите интереси на ЕС; призовава за свързване на ангажимента на ЕС в този регион с напредъка в областта на демократизацията, правата на човека, доброто управление, устойчивото социално-икономическо развитие, принципите на правовата държава и борбата срещу корупцията; освен това подчертава значението на присъствието на ЕС по места, за да наблюдава отблизо политически мотивирани съдебни производства, и необходимостта от насърчаване на политическия плюрализъм;
71. подчертава също така значението на диалога на ЕС с централно-азиатските държави по регионалните въпросите за околната среда и сигурността, по-специално по отношение на управлението на водните ресурси и положението в Афганистан след 2014 г.; приветства започването на 13 юни 2013 г. на диалог на високо равнище между ЕС и Централна Азия относно сигурността;
72. отбелязва, че богатите на енергийни и природни ресурси държави от Централна Азия са потенциално значими за диверсификацията на източниците и пътищата за доставка на ЕС, с цел да се постигне по-висока степен на енергийна сигурност; призовава ЕСВД и Комисията да продължат да подкрепят категорично проектите за диверсификация на енергийните доставки, като например Южния коридор и транскаспийския тръбопровод;

• **Афганистан**

73. изразява дълбока загриженост относно продължаващото насилие в Афганистан, във всичките му форми, по-специално насилието, насочено срещу жените; настоятелно призовава афганистанското правителство да се подготви да поеме пълната отговорност след изтеглянето на международните сили през 2014 г.; призовава държавите членки да увеличат усилията си в подкрепа на изграждането на военен и граждански капацитет на афганистанското правителство и неговите национални сили за сигурност, с оглед да се създаде стабилност и сигурност като предпоставка за развитие, като се предотвратява създаването на вакуум на сигурността и икономически вакуум, след като страната поеме пълна отговорност за собствената си сигурност след 2014 г.; подчертава необходимостта от продължаване на подкрепата на ЕС за борбата срещу корупцията; отново подчертава необходимостта да се създаде план за премахването на производството на опиум; припомня, че Парламентът многократно призовава за насърчаване на петгодишен план за премахването на производството на опиум;
74. отново заявява дългосрочния ангажимент на ЕС да подкрепи Афганистан в мирния преход и устойчивото социално-икономическо развитие; приветства факта, че

предстои ЕС и Афганистан да приключат преговорите относно споразумението за сътрудничество за партньорство и развитие; призовава двете страни да приключат бързо преговорите;

75. подчертава необходимостта от засилено сътрудничество в рамките на подрегиона Централна Азия и с Русия, Пакистан, Индия и Иран с цел справяне с предизвикателствата на трансграничния трафик на хора и стоки и борба срещу незаконното производство и трафик на наркотици; предупреждава за опасността от разпространяването на тези проблеми в съседните държави и по-широкия подрегион след 2014 г.; подчертава ключовата роля на Пакистан в борбата срещу тероризма;

– **Азия**

76. призовава за по-силно присъствие на ЕС в азиатско-тихоокеанския регион с фокус отвъд Китай, Индия и Япония; подчертава политическия и икономическия потенциал на партньорството, което се установява между ЕС и Индонезия – демокрация с четвърто по големина в света население (предимно мюсюлманско) и член на G-20; подчертава новите перспективи за отношенията между ЕС и АСЕАН след демократичните промени в Мианмар; разглежда плана за действие на Бандар Сери Бегаван за укрепване на засиленото партньорство между Асоциацията на страните от Югоизточна Азия (АСЕАН) и ЕС като значима стъпка; счита също така, че договорът за приятелство е възможност за задълбочаване на сътрудничеството, и очаква осезаеми резултати в това отношение;

77. изтъква необходимостта от приключване на преговорите по споразуменията за партньорство и сътрудничество и споразуменията за политическа рамка с няколко държави в Югоизточна и Източна Азия, основани на социалните стандарти и европейската корпоративна социална отговорност, с цел укрепване и повишаване на равнището на отношенията на ЕС с този регион;

78. подчертава значението на азиатско-тихоокеанската регионална сигурност и изразява загриженост относно напреженията, включително териториалните спорове около Източнокитайско и Южнокитайско море, както и нарастващите опасения във връзка със Северна Корея; предлага ЕС да поеме по-активна роля и призовава всички заинтересовани страни да бъдат включени във всички механизми за диалог и сътрудничество, по-специално в многостранните международни отношения, с оглед на значението на стабилността в тази област за морската сигурност и търговските интереси на ЕС;

79. отбелязва положените усилия, насочени към сътрудничество между ЕС и САЩ след „обръщането“ към Азия, което се прояви в общия подход към вдигането на санкциите, наложени на Мианмар; призовава поради това за по-голяма координация на политиките на САЩ и ЕС по отношение на Азия, заедно с тези на ключови партньори, като например Австралия и Нова Зеландия; с тази цел настоятелно призовава за бързо приключване на преговорите по рамковите споразумения с Австралия и Нова Зеландия, които следва да отразяват общия подход на ЕС към включването на ясно формулирани политическите клаузи относно правата на човека

и демокрацията във всички международни споразумения, договорени от ЕС;

80. припомня първия стратегически диалог между ЕС и Пакистан, състоял се през юни 2012 г., и ангажимента за провеждане на конструктивни дискусии относно разширяването на двустранното сътрудничество и постигането на общи мнения по регионални и международни въпроси от взаимен интерес, включително по-активното ангажиране в полза на плуралистичното общество като основен елемент в борбата срещу тероризма; призовава ЗП/ВП да представи на Парламента актуална информация относно последващото развитие от този стратегически диалог и подготовката за следващия такъв диалог, който следва да се състои в Брюксел през 2013 г.;
81. изразява задоволство от непрекъснатите усилия на Тайван за поддържане на мира и стабилността в азиатско-тихоокеанския регион; признава напредъка, отбелязан в отношенията между Китай и Тайван, по-специално процъфтяващите икономически връзки, туризма и културното сътрудничество; отново изразява твърдата си подкрепа за пълноценното участие на Тайван в съответните международни организации и дейности, включително в Рамковата конвенция на ООН по изменението на климата; настоятелно призовава Комисията и Съвета да улеснят преговорите за споразумение за икономическо сътрудничество (СИП) между ЕС и Тайван; насърчава задълбочаването на двустранното сътрудничество между ЕС и Тайван в области като търговията, научните изследвания, културата, образованието и опазването на околната среда;
82. продължава да изразява дълбока загриженост от продължаващите сериозни нарушения на правата на човека в Северна Корея и продължаващите опити на страната с все по-мощни ядрени устройства и ракети с все по-голям обseg, които продължават да са сериозна заплаха за международния мир, стабилност и сигурност и за икономическото развитие на страната;

– **Многострани партньори**

83. счита, че Г-20 може да се окаже полезен и особено подходящ форум за постигане на консенсус, който да е приобщаващ, основан на партньорство и способен да засили сближаването, включително регулаторното сближаване; изразява мнението обаче, че Г-20 все още не е доказал своята полезност при превръщането на заключенията от срещите на високо равнище в устойчиви политики за справяне с критични предизвикателства;
84. признава ролята на Съвета за сигурност на ООН в качеството му на най-висшия международен орган, отговорен за опазването на мира и международната сигурност, като същевременно отбелязва, че неотдавнашните кризи подчертават растящата му неспособност да действа своевременно в отговор на сериозните заплахи за международния мир и сигурност, което се дължи на неговите структури и методи на работа; поради това настоятелно призовава ЗП/ВП да полага усилия за осигуряване на постоянно място на ЕС в Съвета за сигурност на ООН и за осъществяване на реформата в Съвета за сигурност на ООН; призовава държавите – членки на ЕС, които имат постоянно място, да включат ЗП/ВП в процеса на вземането на

решенията им;

85. призовава ЕС и неговите държави членки да потвърдят ангажимента на ЕС за засилване на ефективните многостранни отношения, в чийто център е системата на ООН, чрез разширяване на представителството, отчетността и ефективността на ООН, която се нуждае от реформа на Съвета за сигурност на ООН, включително ограничения на правото на вето; подчертава, че е важно да се работи с други международни партньори, за да се отговори на международните предизвикателства; подчертава, че членството на Съюза в един разширен Съвет за сигурност на ООН остава централна, дългосрочна цел на ЕС; освен това, с цел укрепване на присъствието на ЕС в системата на ООН, призовава държавите членки да координират усилията си при подбора на висши служители за постове на високо равнище в ООН и други международни институции;
86. призовава ЕС и неговите държави членки да си сътрудничат с партньорите за укрепване на ролята на регионалните организации при опазването на мира, предотвратяването на конфликти, управлението на граждански и военни кризи и разрешаването на конфликти; подчертава необходимостта да се работи с партньорите, с цел да се гарантира, че концепцията „отговорност за защита“ (R2P) е създадена по законен начин и се прилага винаги, когато е необходимо, като включва предотвратяването, защитата и възстановяването след конфликти; припомня своята препоръка за приемане на междуинституционален „консенсус за отговорност за защита (R2P)“ на ЕС и очаква ЕСВД да започне консултации с тази цел; подчертава необходимостта от разработване на по-ефективни насоки и способности за посредничество, включително чрез сътрудничество между ЕС и ООН;
87. приветства ангажиментите, поети от ЕС и НАТО, за укрепване на тяхното стратегическо партньорство чрез допълващ подход; отбелязва, че настоящата световна и европейска икономическа криза стимулира усилията за търсене на по-рентабилни оперативни възможности както в ЕС, така и в НАТО, които са спешно необходими; призовава за спешно намиране на политическо разрешение на продължаващия застои, който пречи на същинското, тясно сътрудничество между ЕС и НАТО; приветства инициативи, като например нови искания за присъединяване към програмата на НАТО „Партньорство за мир“ от страна на държави – членки на ЕС, като първа стъпка към премахването на съществуващите пречки между ЕС и НАТО;
88. продължава да изразява загриженост относно проблемите при стартирането на мисии по линия на ОПСО, като например забавяния при планирането и разполагането, недостиг на персонал, трудности при финансовото планиране и изпълнение, проблеми във връзка със статуса на споразуменията с трети държави в областта на ОВППС и начални трудности; изисква да се създаде механизъм за последващи действия, с цел да се гарантира, че подобни повтарящи се проблеми се разглеждат заедно;
89. призовава ЗП/ВП да включи киберсигурността във външната дейност на ЕС, да я координира с дейността, осъществявана в рамките на Стокхолмската програма, и да развие мрежи от единомислещи партньори за справяне със заплахите за

киберсигурността и предизвикателствата пред нея; подчертава, че следва да се положат усилия, за да се гарантира, че е наложено спазването на съществуващите международни правни актове в областта на киберсигурността;

90. подчертава необходимостта от уреждане на равнище ЕС на продажбата, доставката, трансфера и износа в трети държави на оборудване или софтуер, предназначен предимно за следене или прихващане на комуникации по интернет или на телефонни комуникации; подчертава неотложната необходимост от това, дружествата на ЕС да бъдат възпрепятствани да изнасят подобни стоки с двойна употреба към държави с недемократични, авторитарни и репресивни режими;
91. отново призовава ЗП/ВП да анализира ефективността на стратегията на ЕС срещу разпространението на оръжия за масово унищожение и неговите политики за справяне с конвенционалните оръжия, включително с износа на оръжия;
92. приветства координирания подход на ЕС по време на преговорите по Договора за търговията с оръжие, които приключиха успешно; призовава държавите членки да ратифицират бързо договора, за да може той да влезе в сила след одобрението на Парламента; призовава за прехвърляне на цялата компетентност по отношение на правилата, уреждащи износа на оръжия и на оборудване или софтуер, предназначен предимно за следене или прихващане на комуникации по интернет или на телефонни комуникации на мобилни или стационарни мрежи, към ЕС;
93. подкрепя диалога относно реформата на Организацията за сигурност и сътрудничество в Европа (ОССЕ) и започването на процеса „Хелзинки 40+“ през декември 2012 г., който предвижда стратегическа пътна карта за укрепването на ОССЕ; изцяло подкрепя дейностите на Бюрото за демократични институции и права на човека (БДИПЧ), което осъществява неocenима работа в областта на насърчаването и защитата на правата на човека и демократичните стандарти;
94. признава все по-важната роля на регионалните организации, по-специално Арабската лига, Съвета за сътрудничество в Персийския залив, Организацията „Ислямска конференция“ и Организацията за икономическо сътрудничество, и призовава ЕС да засили сътрудничеството си, по-специално по въпросите, свързани с процесите на преход и управлението на кризи в региона на Южното съседство; приветства усилията на ЕС в подкрепа на интеграцията на Арабската лига;

○
○ ○

95. възлага на своя председател да предаде настоящата резолюция на заместник-председателя на Комисията и върховен представител на Съюза по въпросите на външните работи и политиката на сигурност, Съвета, Комисията, правителствата и парламентите на държавите членки, генералния секретар на Организацията на обединените нации, генералния секретар на НАТО, председателя на Парламентарната асамблея на НАТО, изпълняващия длъжността председател на ОССЕ, председателя на Парламентарната асамблея на ОССЕ, председателя на Комитета на министрите на Съвета на Европа и председателя на Парламентарната асамблея на Съвета на Европа.

МНЕНИЕ НА МАЛЦИНСТВОТО

Мнение на малцинството относно Доклада относно годишния доклад на Съвета до Европейския парламент относно главните аспекти и основни решения в областта на Общата външна политика и политиката на сигурност (ОВППС)

Комисия по външни работи, докладчик: Елмар Брок

Мнение на малцинството, внесено от името на групата GUE-NGL от Уили Мейер, Сабине Льозинг, Николаос Хундис и Такис Хаджигеоргиу

Противопоставяме се изцяло на този доклад, защото:

- той защитава и подкрепя по-нататъшната милитаризация като основен елемент на ОВППС – той насърчава взаимодействията между гражданските и военните способности;
- в него се защитава тезата, че ОВППС покрива всички области на външната политика и всички въпроси, свързани със сигурността на Съюза, включително постепенното оформяне на обща политика в областта на отбраната, което може да доведе до обща политика в областта на отбраната.

Ние изискваме:

- граждански ЕС, строго разграничен от НАТО;
- разпускането на НАТО;
- ОВППС, основаваща се на мирни принципи;
- спазване на международното право и на Устава на ООН;
- средствата за военни разходи да се използват за граждански цели;
- закриването на всички военни бази в Европа;
- разоръжаване на Европа, включително пълно ядрено разоръжаване;
- ЕС да се въздържа от провеждането на политика на вмешателство, като защита суверенитета на държавите.

Страсбург, 10 октомври 2013

27.6.2013

СТАНОВИЩЕ НА КОМИСИЯТА ПО БЮДЖЕТИ

на вниманието на комисията по външни работи

относно годишния доклад на Съвета до Европейския парламент относно общата външна политика и политика на сигурност през 2012 г. (2013/2081(INI))

Докладчик по становище: Надежда Нейнски

ПРЕДЛОЖЕНИЯ

Комисията по бюджети приканва водещата комисия по външни работи да включи в предложението за резолюция, което ще приеме, следните предложения:

1. отбелязва, че усвоените средства за общата външна политика и политика на сигурност (ОВППС) през 2011 г. бяха 332 милиона евро или 3,54 % от общите бюджетни кредити по функция 4; отбелязва степента на изпълнение на наличните бюджетни кредити за поети задължения и за плащания за тази политика в размер на 93,12 % до декември 2012 г.; въпреки това остава загрижен поради факта, че мандатите за мисията на ЕС в областта на върховенството на закона в Косово и мисията на ЕС за наблюдение в Грузия за периода 2012–2013 г. бяха подновени от Съвета с по-малък бюджет от очакваното;
2. предупреждава, предвид добрата степен на изпълнение като цяло, да не се правят необосновани съкращения в бюджета за ОВППС в многогодишната финансова рамка (МФР) за периода 2014–2020 г., които биха подкопали ефективността и въздействието на тази политика;
3. остава загрижен относно проблемите при стартирането на мисии по линия на общата политика на сигурност и отбрана (ОПСО), като например забавяния при планирането и разполагането, недостиг на персонал, трудности при финансовото планиране и изпълнение, проблеми във връзка със статута на споразуменията с трети държави в областта на ОВППС и начални трудности; изисква да се създаде механизъм за последващи действия с цел да се гарантира, че подобни повтарящи се проблеми се разглеждат заедно;
4. отново изразява загриженост относно парламентарния контрол на бюджета за

ОВППС, прозрачността на бюджета и използването на механизма Athena за операциите по линия на ОПСО; приветства усилията да се направи ясна разбивка на всички бюджетни позиции, финансирани в рамките на бюджета за ОВППС, включително за всяка операция по линия на ОПСО, за всеки специален представител на ЕС и за всяка друга свързана политика, доколкото това не засяга гъвкавостта и готовността за реакция, необходими за ОВППС; повтаря позицията си, че общият размер на оперативните разходи за ОВППС следва да се вписва изцяло в една глава на бюджета, озаглавена ОВППС, и да се разпределя между статиите на бюджета за ОВППС;

5. припомня, че е важно да се създават взаимодействия и да се избягват припокриванията между съществуващите политики и новите инициативи, и приветства усилията за насърчаване на гражданско-военните взаимодействия и съгласуваността между действията в областта на ОВППС; счита, че за да съответстват на ценностите на ЕС, външната политика и външната дейност на ЕС трябва да указват ясно инструментите и финансовите средства, които ще се използват за всеки от приоритетите на ЕС във връзка с изграждането на мира, утвърждаването на демокрацията и правовата държава, доброто управление и справедливото общество; в тази връзка подчертава значението на Инструмента за стабилност като стратегически инструмент на ЕС за справяне с редица предизвикателства, свързани с глобалната сигурност и развитието;
6. подчертава необходимостта да се използва по-голямата гъвкавост, която се осигурява от новия Финансов регламент, както и да се ускори предоставянето на помощ в кризисни ситуации и в ситуации, при които предстояща или непосредствена опасност заплашва да прерасне във въоръжен конфликт или да дестабилизира дадена държава, като се отдава приоритет на кризисните ситуации, когато намесата на ЕС на ранен етап би била от голямо значение за предотвратяването на конфликта;
7. в тази връзка призовава Комисията да представи, в съответствие с член 54, параграф 2, делегирани актове относно подробните правила за финансирането на подготвителни мерки в областта на ОВППС.

РЕЗУЛТАТ ОТ ОКОНЧАТЕЛНОТО ГЛАСУВАНЕ В КОМИСИЯ

Дата на приемане	27.6.2013 г.
Резултат от окончателното гласуване	+: 16 -: 1 0: 0
Членове, присъствали на окончателното гласуване	Marta Andreasen, Jean Louis Cottigny, Jean-Luc Dehaene, José Manuel Fernandes, Eider Gardiazábal Rubial, Jens Geier, Jutta Haug, Monika Hohlmeier, Sidonia Elżbieta Jędrzejewska, Giovanni La Via, Claudio Morganti, Jan Mulder, Dominique Riquet, Alda Sousa, Helga Trüpel, Derek Vaughan
Заместник(ци), присъствал(и) на окончателното гласуване	Georgios Stavrakakis

РЕЗУЛТАТ ОТ ОКОНЧАТЕЛНОТО ГЛАСУВАНЕ В КОМИСИЯ

Дата на приемане	10.10.2013 г.
Резултат от окончателното гласуване	+: 48 -: 12 0: 7
Членове, присъствали на окончателното гласуване	Bastiaan Belder, Elmar Brok, Jerzy Buzek, Tarja Cronberg, Arnaud Danjean, Mark Demesmaecker, Michael Gahler, Marietta Giannakou, Ana Gomes, Andrzej Grzyb, Richard Howitt, Liisa Jaakonsaari, Anneli Jäätteenmäki, Jelko Kacin, Tunne Kelam, Nicole Kiil-Nielsen, Maria Eleni Копра, Андрей Ковачев, Paweł Robert Kowal, Vytautas Landsbergis, Ryszard Antoni Legutko, Krzysztof Lisek, Sabine Lösing, Marusya Lyubcheva, Willy Meyer, Francisco José Millán Mon, Alexander Mirsky, María Muñiz De Urquiza, Annemie Neyts-Uyttebroeck, Raimon Obiols, Justas Vincas Paleckis, Pier Antonio Panzeri, Ioan Mircea Pașcu, Alojz Peterle, Tonino Picula, Bernd Posselt, Hans-Gert Pöttering, Cristian Dan Preda, Tokia Saïfi, Nikolaos Salavrakos, Jacek Saryusz-Wolski, György Schöpflin, Werner Schulz, Adrian Severin, Marek Siwiec, Sophocles Sophocleous, Laurence J.A.J. Stassen, Davor Ivo Stier, Charles Tannock, Geoffrey Van Orden, Nikola Vuljanić, Sir Graham Watson, Boris Zala, Karim Zérubi
Заместник(ци), присъствал(и) на окончателното гласуване	Laima Liucija Andrikiienė, Charalampos Angourakis, Jean-Jacob Bicep, Andrew Duff, Göran Färm, Hélène Flautre, Kinga Gál, Doris Pack, Dominique Vlasto, Paweł Zalewski
Заместник(ци) (чл. 187, пар. 2), присъствал(и) на окончателното гласуване	Andreas Pitsillides, Vilja Savisaar-Toomast, Peter Šťastný